

Ιερέας σε ψυχιατρείο! - Η ταπείνωση και η χάρη

[Ορθοδοξία](#) / [Ποιμαντική](#)

-Πάτερ, απορώ πώς εσείς, πού γνωρίσατε ένα τόσο άγιο άνθρωπο, πέσατε σ' αυτό τό πάθος τής οινοποσίας. Η προσευχή δέν σάς προστάτεψε, δέν σάς βοήθησε νά γλιτώσετε από τόν πειρασμό αυτόν;

-Ευάγγελε, μήν ξεχνάς τό «αρκεί σοί η χάρις μου» τού Παύλου.

-Ξέρετε μέ σκανδάλισε στήν αρχή τουλάχιστον τό θέμα σας.

-Σέ σκανδάλισε ή σέ φόβισε για τό ευόλισθον τής φύσεώς μας; Είσαι αυτάρκης στήν νομιζόμενη σου καθαρότητα καί φοβάσαι μήπως τήν χάσεις, μήπως κάνεις κάποιον λάθος καί χάσεις τήν καλή γνώμη για τόν εαυτό σου καί για τούς άλλους. Σέ νοιάζει τί θά πεί ο κόσμος. Αδελφέ μου καί φίλε μου, η νεότητά σου είναι κακός σύμβουλος, όπως καί σέ μένα κάποτε. Η πείρα τού βίου καί η συναντίληψη τής Χάριτος μέ έπεισε ότι όποιος καί άν είμαι ό,τι καί άν κάνω είμαι δεμένος μέ τόν Χριστό καί φωνάζω «ελέησον μέ ο Θεός, ελέησον μέ Κύριε ως οίδας καί ως θέλεις ελέησόν με». Καί λέω μέσα μου «όλοι σώζονται, εγώ κολάζομαι». Ελπίζω στόν Χριστό καί στήν Παναγία. Ελπίζω στό έλεος τού Θεού πού χαρίζει τόν παράδεισο σ' αυτούς πού πιστεύουν ότι είναι ανάξιοι τού παραδείσου.

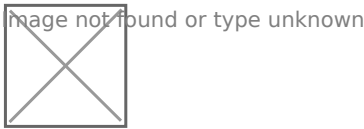
Καί πάλι ο αδυσώπητος χρόνος τελειώνει.

-Πάτερ θέλετε νά σάς φέρω κάτι τήν επόμενη συνάντησή μας;

-Ναί, θέλω κάτι επειδή έχω τέσσερα παιδάκια στήν πατρίδα καί τά έχω επιθυμήσει. Φέρε μου σέ παρακαλώ ένα μικρό παιδάκι καί φώναξέ με νά βγώ στό παράθυρο από

τά κάγκελα νά τό δώ νά δώ τά ματάκια του νά παρηγορηθώ.

Βρήκα τόν μικρό μου βαπτισμένο Σωτήριο τόν πήρα αγκαλιά, πέρασα τήν πόρτα καί σταθήκαμε κάτω από τά σίδερα.

-Π. Νικόλαε, π. Νικόλαε, ήρθαμε.

Πρόβαλε η φιγούρα του πίσω από τά σίδερα άπλωσε τά χέρια του από ψηλά, μας κοίταζε, μάς χαμογελούσε, μιλάγαμε από εκεί. Χάρηκε, θυμήθηκε τά δικά του, απλώθηκε η νοσταλγία. Δέν ήταν πίκρα ήταν μία νοσταλγία γιά τόν παράδεισό μας. Μάς ευλόγησε καί αποχωρήσαμε. Ποιός είναι πλούσιος, Λωξάνδρα μου, εν τώ ολίγω αναπαυόμενος, τζόγια μου ...;

-Πάτερ, η Αμερική φημίζεται γιά τά αποτοξινωτικά της κέντρα, πώς ήρθατε σ' αυτές τίς άθλιες συνθήκες.

-Ευάγγελε, πρίν πολλούς μήνες προκηρύχθηκε μιά θέση παλαμικών σπουδών στό πανεπιστήμιο τής Αθήνας. Ήρθα λοιπόν κι εγώ, αφού πήρα τήν άδεια από τό πανεπιστήμιό μου νά βάλω τά χαρτιά μου γι' αυτή τήν έδρα. Οι μήνες περνούν, δέν γινόταν τίποτα. Καθηγητικές ίντριγκες, συνεδριάσεις επί συνεδριάσεων, τίποτα. Τήν έδρα μου στό Χάρβαρντ τήν είχε πρίν από μένα ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκι. Αυτός είναι ένας μεγάλος Θεολόγος καί πραγματικός φιλέλληνας καί είναι ο γέροντάς μου.

Από έκπληξη σέ έκπληξη

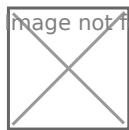
-Γέροντάς σας αυτός ο μέγας;

-Ναί, καί είναι πραγματικά μεγάλος πνευματικός Θεολόγος καί σημειοφόρος άνθρωπος θυσίας. Σπουδαγμένος καί στήν ποιμαντική Ψυχιατρική καί στήν ψυχολογική αντιμετώπιση τών εθισμένων χρηστών σέ ουσίες καί ποτό. Αλλά όλα αυτά τά ασκούσε μέ απέραντη αγάπη καί υπομονή. Γιά νά κατανοήσης τό μέγεθος τού ανδρός θά σου πώ μιά ιστορία στήν οποία ήμουν μάρτυρας τής θαυμαστής θεραπείας ενός εφήβου. Μιά οικογένεια έφερε τό παιδί της 18 ετών πού έπασχε από ηβηφρενία. Η κατάσταση ήταν δύσκολη, αθεράπευτη σχεδόν, τόν παρακάλεσαν νά τόν δεχθή νά τόν αναλάβη. Πράγματι, τόν πήρε σέ ένα σπίτι στήν εξοχή πού είχε πολλά στρέμματα, μέ σημύδες ένα μεγάλο αγρόκτημα. Μπήκαν μέσα οι δυό τους, τό αγρίμι καί ο π. Γεώργιος καί έκλεισαν τήν βαριά πόρτα. Μετά τρείς μέρες παρέδωσε τό παιδί υγιές καί σώφρον στους γονείς. Τό παιδί αυτό σπούδασε καί είναι υγιής έκτοτε καί μάλιστα τώρα είναι καί Επίσκοπος τής Εκκλησίας μας.

-Όταν τόν ρώτησα «π. Γεώργιε, πώς έγινε αυτό;», μού είπε ό,τι πήρε τό παιδί καί τού είπε: «Παιδί μου, εγώ θά καθίσω σ' αυτήν τήν σημάδα. Όλος ο χώρος είναι δικός σου, κάνε ό,τι θέλεις καί όταν θέλεις έλα νά μιλάμε». Τρεις μέρες καί τρεις νύχτες έκανε ό,τι ήθελε. Κατέστρεψε τό ψυγείο, τήν βιβλιοθήκη μου, τά λουλούδια καί όποτε ήθελε μέ πλησίαζε καί μιλάγαμε. Εγώ καθόμουν στής σημάδας τόν κορμό καί περίμενα χωρίς νά ταραζομαι για ό,τι γινόταν, τρεις μέρες εκεί δέν σηκώθηκα, δέν έφαγα, δέν ήπια νερό. Τήν τρίτη ήμερα ήρθε τό παιδί γαλήνιο, μού φίλησε τό χέρι, μέ σήκωσε, μέ βοήθησε νά περπατήσω, γιατί ήμουν σάν πεθαμένος, ανοίξαμε τήν πόρτα καί τόν παρέδωσα στους γονείς του. Ιματισμένο καί σωφρονούντα.

-Πάτερ Γεώργιε, καί τρεις ήμέρες πώς κάνατε τίς στοιχειώδεις ανάγκες σας;
-Τά έκανα πάνω μου, δέν μετακινήθηκα καθόλου, ήθελα νά δώσω μία θυσία γι' αυτόν στόν Θεό, τήν υπομονή μου, τήν κατάργηση των συμβατικών καθημερινών πρακτικών. Δέν είναι τίποτα, ο Θεός μού χάρισε υγιή τόν άνθρωπο καί δι' αυτού μού χάρισε καί γεύση τής Βασιλείας Του. Τέτοιος άνθρωπος ήταν αυτός, αληθής Θεολόγος, άνθρωπος τής Λειτουργίας αλλά καί πέρα απ' αυτήν. Πάντα έλεγε: «δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχέιν, εν τή ανεσπέρω ήμέρα τής βασιλείας σου».

Image not found or type unknown

Συζήτηση περί τής ζωής τού Ιερέως

Από τίς συζητήσεις πού είχαμε καταθέτω εδώ μερικά.

-Πρόσεχε, ιερεύ, τόν εαυτό σου, μήν ξεχάσης νά βλέπης τόν Θεό. Ορκίστηκες νά έχης τόν νού σου στήν σωτηρία τόσο τήν δική σου όσο καί των άλλων. Κάθε καιρός είναι κατάλληλος για νά δώσης τό Βάπτισμα καί τήν θεία Κοινωνία, γιατί κάθε καιρός είναι κατάλληλος για τόν θάνατο. Νά θυμάσαι ότι ο άνθρωπος μπορεί νά πη όχι στόν Θεό, ο Θεός δέν μπορεί νά πη όχι στόν άνθρωπο. Αυτού τού Θεού είμαστε Ιερείς, πού επιτρέπει στό πλάσμα του νά πη «όχι, νά μήν γίνη τό θέλημά σου» δηλαδή, νά γεννήση τήν κόλαση. Στους ανθρώπους μπορείς νά πής ότι ο Χριστός κατέβηκε στόν Άδη, εκεί μάς αναμένει, όσο πió βαθύς είναι ο Άδης σου, τόσο βαθύτερα είναι ο Χριστός. Η οδύνη είναι τό ψωμί πού ο Θεός μοιράζεται μέ τόν άνθρωπο καί πού έχει υποχρέωση ο δούλος του, ο παπάς, νά μοιρασθή κι αυτός μέ τό σύνολό του. Στόν Σταυρό ο Θεός, ενάντια σέ ό,τι είχαμε ποτέ φαντασθή για θεό, τάχθηκε μέ τό μέρος τού ανθρώπου. Ο Θεός έγινε άνθρωπος, δηλώνει τήν αγάπη Του, ζητά τήν αγάπη μας καί μάς απαλλάσσει από κάθε οφειλή.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

<http://bitly.com/1oKxyC6>